

Kalibrace a rekonstrukce

2. úloha z 33PVI

Vypracoval: Jan Doležel, dolezj2@fel.cvut.cz

- a) Autokalibrace z rotace
- b) Rekonstrukce a kalibrace

Autokalibrace z rotace

Zadání

Nalezněte kalibrační matici pro scénu zadanou obrázkem. Máme k dispozici šest obrázků z Karlova náměstí a pět korespondencí bodů mezi prvním snímkem a ostatními.

Teorie

Vyjdeme ze základní rovnice kamery, kterou můžeme rozepsat:

$$\alpha u = P \begin{pmatrix} X \\ 1 \end{pmatrix} = (A | -AT) \begin{pmatrix} X \\ 1 \end{pmatrix} = (KR | -KRT) \begin{pmatrix} X \\ 1 \end{pmatrix}$$

Kde $K \in \mathfrak{R}^{3 \times 3}$ je kalibrační matice kamery, $R \in \mathfrak{R}^{3 \times 3}$ je matice rotace a $T \in \mathfrak{R}^3$ je střed kamery v souřadnicích světa. $\alpha \in \mathfrak{R}$ je koeficient, vyjadřující, že body ležící na přímce procházející středem kamery, se zobrazí do jednoho bodu v obrázku. $u \in \mathfrak{R}^3$ je bod obrazu odpovídající bodu ve světě $X \in \mathfrak{R}^3$. Kalibrační matice je pro všechny snímky stejná, mění se pouze rotace, která zachovává ortonormalitu. Díky tomu, nám stačí znát matici K , abychom mohli měřit úhel, který svírají dva body. K chceme ve tvaru horní trojúhelníkové matice:

$$K = \begin{pmatrix} k_{11} & k_{12} & k_{13} \\ 0 & k_{22} & k_{23} \\ 0 & 0 & k_{33} \end{pmatrix}$$

Bez újmy na obecnost můžeme předpokládat, že $T = 0$. Potom můžeme pro dvě kamery psát:

$$\begin{aligned} \alpha^i u^i &= A^i X = KR^i X \\ \alpha^j u^j &= A^j X = KR^j X \end{aligned}$$

Již víme, že $\beta^j u^j = H^{ij} u^i$ vyjadřuje převod mezi souřadnicemi bodů dvou kamer, H^{ij} je homografie. Matici H^{ij} můžeme rozepsat $H^{ij} = H^j H^{i-1}$, kde $\tau^i H^i = KR^i = A^i$, stejně tak $R^{ij} = R^j R^{i-1}$. Takže můžeme upravovat:

vypočítat matici K i bez normalizace, ale v tomto případě nešla Choleskyho faktorizace provést, protože ω nebyla pozitivně definitní. S normalizací vyšlo K :

$$K = \begin{pmatrix} 2844,1 & -149,31 & 427,05 \\ 0 & 4964,4 & 517,18 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

Pro matici K často platí (pro čtvercové pixely):

$$K = \begin{pmatrix} a & 0 & b \\ 0 & a & c \\ 0 & 0 & d \end{pmatrix}$$

kde a odpovídá převodu jednotek světa do pixelů, d jak daleko je střed kamery od snímaného čipu a je-li $d = 1$, b a c by měli být hodnoty středu obrázku (v pixelech). V tomto tvaru můžeme ω spočítat z

$$\omega_{kl} = \omega_{11}(h_{1k}h_{1l} + h_{2k}h_{2l}) + \omega_{13}(h_{1k}h_{3l} + h_{3k}h_{1l}) + \omega_{23}(h_{2k}h_{3l} + h_{3k}h_{2l}) + \omega_{33}h_{3k}h_{3l}$$

a $(k,l) = \{(1,1), (1,3), (2,3), (3,3)\}$. Takto vypočítané K vychází:

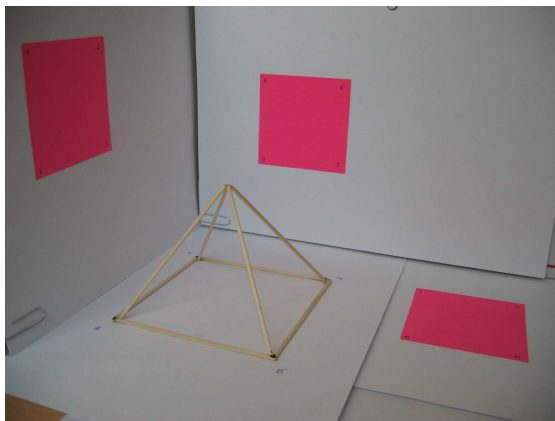
$$K = \begin{pmatrix} 3559 & 0 & 612,41 \\ 0 & 3559 & 331,04 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

Vzhledem k tomu, že korespondence nebyly úplně přesné a zavedli jsme pro K velké omezení, b a c vyšli hodně mimo střed obrázku (426, 568).

Rekonstrukce a kalibrace

Zadání

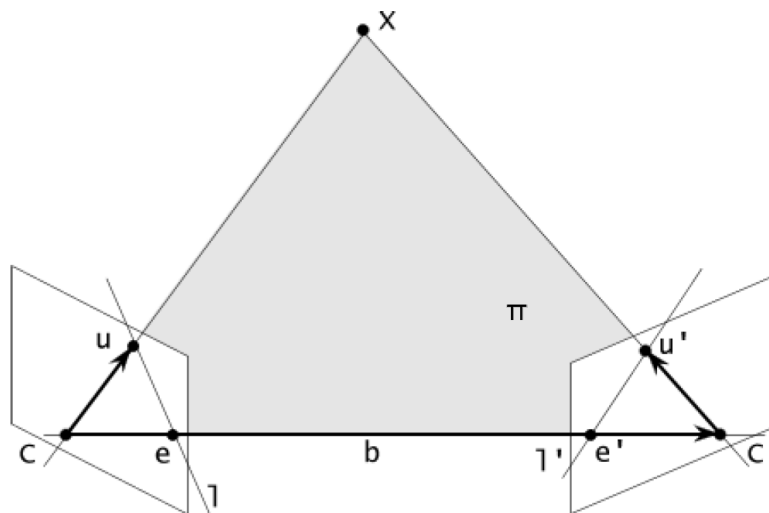
Proveďte rekonstrukci scény z poskytnutých obrazů, nalezněte transformační matice kamer.

Obr.: Dva z osmi poskytnutých obrazů scény

Teorie

Na začátku známe pouze souřadnice některých bodů v obrázcích - u_i^j , které jsme si museli sami zjistit (16 okótovaných bodů a vrchol jehlanu), a chceme znát souřadnice odpovídajících bodů X_i . Situaci mezi dvěma kamerami popisuje obrázek:

Vyjdeme z těchto rovnic:

$$\begin{array}{l}
 (\vec{Y} - \vec{C}) - \vec{b} = \vec{Y}' - \vec{C}' \\
 \vec{x} - \vec{b} = \vec{x}'
 \end{array}
 \left| \begin{array}{l}
 \exists \alpha > 0 \dots \alpha \vec{u}_\beta = \vec{x}_\beta \\
 \exists \alpha' > 0 \dots \alpha' \vec{u}'_{\beta'} = \vec{x}'_{\beta'}
 \end{array} \right.
 \left| \begin{array}{l}
 \vec{x}_\beta = A(\vec{Y} - \vec{C}) \\
 \vec{x}'_{\beta'} = A'(\vec{Y}' - \vec{C}')
 \end{array} \right.
 \left| \begin{array}{l}
 A^{-1} \vec{x}_\beta - A^{-1} \vec{b}_\beta = A^{-1} \vec{x}'_{\beta'} \\
 \vec{x}_\beta - \vec{b}_\beta = AA^{-1} \vec{x}'_{\beta'} \\
 \alpha \vec{u}_\beta - \vec{b}_\beta = \alpha' AA^{-1} \vec{u}'_{\beta'}
 \end{array} \right.$$

kde Y jsou souřadnice X v soustavě světa; β a β' jsou souřadné soustavy kamer se středem v C, C' ; x a x' jsou souřadnice X v soustavách β a β' ; b a b' jsou souřadnice kamery se středem v C' v soustavě β (vzhledem k C); A, A' jsou matice přechodu od soustav β a β' k souřadné soustavě světa.

Následující úpravy jsou již neekvivalentní v tom smyslu, že vedou jen vpřed:

$$\begin{aligned}
 \alpha \vec{u}_\beta - \vec{b}_\beta &= \alpha' AA^{-1} \vec{u}'_{\beta'} & \Rightarrow & \quad \alpha \vec{b}_\beta \times \vec{u}_\beta - \vec{b}_\beta \times \vec{b}_\beta = \alpha' \vec{b}_\beta \times (AA^{-1} \vec{u}'_{\beta'}) & \Rightarrow \\
 \Rightarrow \quad \alpha \vec{u}_\beta (\vec{b}_\beta \times \vec{u}_\beta) &= \alpha' \vec{u}_\beta (\vec{b}_\beta \times (AA^{-1} \vec{u}'_{\beta'})) & \Rightarrow & \quad 0 = \vec{u}_\beta (\vec{b}_\beta \times (AA^{-1} \vec{u}'_{\beta'}))
 \end{aligned}$$

Jelikož vektorový součin lze vyjádřit jako matici lineárního zobrazení (pro kterou navíc platí: $[y]_x^T = -[y]_x$), můžeme poslední rovnici psát ve tvaru:

$$0 = u_\beta^T [b_\beta]_x AA^{-1} u'_{\beta'}$$

Můžeme zavést matici $F = [b_\beta]_x AA^{-1}$, kterou nazýváme fundamentální maticí. Body e, e' z obrázku nazýváme epipóly (obraz druhé kamery v prvním obrázku, respektive naopak), přímky l, l' epipoláry (spojují obrazy bodů s epipóly) a rovinu π epipolární rovinou. Hodnota matice F je 2, protože matice A, A' mají hodnotu 3 a hodnota matice vektorového součinu je 2 (právě tehdy, když $b \neq 0$). Pro epipóly platí:

$$\begin{aligned}
 e_\beta^T F &= \lambda b_\beta^T F = \lambda b_\beta^T [b_\beta]_x AA^{-1} = 0 \\
 F e_{\beta'} &= \lambda' F b_{\beta'} = \lambda' F A' A^{-1} b_\beta = \lambda' [b_\beta]_x AA^{-1} A' A^{-1} b_\beta = \lambda' [b_\beta]_x b_\beta = 0
 \end{aligned}$$

Epipóly představují levý a pravý nulový prostor matice F . Pro epipoláry platí následující rovnice:

$$\begin{aligned}
 0 = l'^T u'_{\beta'} & \Rightarrow \quad l' = u_{\beta'}^T F \\
 0 = u_\beta^T F & \Rightarrow \quad l = F u'_{\beta'}
 \end{aligned}$$

Ze souřadnic bodů $u_\beta = (u, v, 1)^T$ a $u'_{\beta'} = (u', v', 1)^T$ a $0 = u_\beta^T F u'_{\beta'}$ můžeme spočítat matici F :

$$\begin{pmatrix} u_1 u'_1 & u_1 v'_1 & u_1 & v_1 u'_1 & v_1 v'_1 & v_1 & u'_1 & v'_1 & 1 \\ u_2 u'_2 & u_2 v'_2 & u_2 & v_2 u'_2 & v_2 v'_2 & v_2 & u'_2 & v'_2 & 1 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ u_n u'_n & u_n v'_n & u_n & v_n u'_n & v_n v'_n & v_n & u'_n & v'_n & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} f_{11} \\ f_{12} \\ f_{13} \\ f_{21} \\ f_{22} \\ f_{23} \\ f_{31} \\ f_{32} \\ f_{33} \end{pmatrix} = 0$$

Takto vypočítaná matice F má však hodnotu 3. My chceme, aby měla hodnotu dva. Docílíme toho tak, že provedeme její SVD rozklad, vynulujeme prvek na pozici σ_{33} a znovu mezi sebou vynásobíme.

Nyní se dostáváme k rekonstrukci scény. Mějme dvě kamery s projekčními maticemi P a P' :

$$\begin{aligned} \alpha_i x_i &= P X_i \\ \alpha'_i x'_i &= P' X_i \end{aligned} \Rightarrow \begin{pmatrix} P X_i \\ \alpha_i \end{pmatrix}^T F \begin{pmatrix} P' X_i \\ \alpha'_i \end{pmatrix} = 0 \Rightarrow X_i^T P^T F P' X_i = 0$$

Když označíme $Q = P^T F P'$, $Q \in \mathfrak{R}^{4 \times 4}$. Snadno se přesvědčíme, že $Q^T = -Q$ (a hlavně $P^T F P' = -P' F^T P$) a $Q_{ii} = 0$. Nyní můžeme mezi P a X_i vložit $H^{-1}H$ tak, aby $PH^{-1} = (I | 0)$:

$$\begin{aligned} \alpha x &= P X = P H^{-1} H X = \tilde{P} \tilde{X} = (I | 0) \tilde{X} \\ \alpha' x' &= P' X = P' H^{-1} H X = \tilde{P}' \tilde{X} = (A | a) \tilde{X} \end{aligned}$$

Zvolili jsme tedy soustavu světa shodnou se soustavou první kamery. Máme tedy:

$$\begin{aligned} (I | 0)^T F (A | a) &= -(A | a) F^T (I | 0) \\ \begin{pmatrix} I \\ 0 \end{pmatrix} F (A | a) &= - \begin{pmatrix} A \\ a \end{pmatrix} F^T (I | 0) \\ \begin{pmatrix} F A & F a \\ 0 & 0 \end{pmatrix} &= - \begin{pmatrix} A^T F^T & 0 \\ a^T F^T & 0 \end{pmatrix} \end{aligned}$$

Vidíme, že $a^T F^T = 0$ a $F a = 0$, a protože i $F e' = 0$, je $a = \alpha e'$. Můžeme tedy psát $(A | a) \tilde{X} = (A | \alpha e') \tilde{X}$. Dále vidíme, že $F A = -A^T F^T$. Pokud zvolíme za $A = S F^T$, $S \in \mathfrak{R}^{3 \times 3}$ zjistíme, že: $A^T F^T = -F A \Rightarrow F S^T F^T = -F S F^T \Rightarrow S^T = -S$. Ale takové S je například maticový součin a pro nás nevhodnější je $[e']_x$. Dostáváme tedy:

$$\alpha x = (I | 0) \tilde{X}$$

$$\alpha' x' = ([e']_x F^T | \alpha e') \tilde{X}$$

Vidíme, že druhá kamera má střed v nevlastním bodě ve směru epipólu. Z těchto dvou kamer můžeme získat homogenní souřadnice bodů ve světě:

$$\begin{pmatrix} [x_i]_x P_i \\ [x'_i]_x P'_i \end{pmatrix} X_i = 0$$

Z naměřených bodů a homogenních souřadnic bodů ve světě můžeme spočítat všechny projekční matice ($x_i^j = (x_{1i}^j, x_{2i}^j, x_{3i}^j)^T$):

$$\alpha_i^j x_i^j = P^j X_i$$

$$\begin{pmatrix} \dots \\ x_{2i}^j X_i^T & -x_{1i}^j X_i^T & 0000 \\ x_{3i}^j X_i^T & 0000 & -x_{1i}^j X_i^T \\ 0000 & x_{3i}^j X_i^T & -x_{2i}^j X_i^T \\ \dots \end{pmatrix} \begin{pmatrix} p_1^{jT} \\ p_2^{jT} \\ p_3^{jT} \end{pmatrix} = 0$$

Využijeme projekční rovnici ještě jednou a vypočítáme alfy. Nyní můžeme znovu přepočítat všechny projekční matice a homogenní souřadnice bodů ve světě – budeme tak mít jejich lepší aproximaci. Na část projekční rovnice vlevo od rovnítky provedeme SVD rozklad a P a X vypočítáme třeba jako $P = U\sqrt{D}$ a $X = \sqrt{D}V^T$. V matici $P \in \mathbb{R}^{4 \times 3M}$, kde M je počet kamer, máme pod sebou projekční matice všech kamer a v matici $X \in \mathbb{R}^{N \times 4}$, kde N je počet bodů, jsou ve sloupcích uloženy homogenní souřadnice bodů ve světě. Nyní již jen z rovnice $\alpha Y_i = H X_i$ a několika vybraných bodů zjistíme H , která nám nalezené body transformuje do nějaké „pěkné“ souřadné soustavy.

Taková je například ortonormální s jednotkou délky o velikosti hrany jehlanu, s počátkem v jednom z bodů podstavy. V této soustavě známe souřadnice pěti bodů: 4 bodů podstavy a vrcholu jehlanu. K výpočtu H potřebujeme taky pět bodů, ale žádné čtyři nesmí ležet v rovině. Přidáme tedy ještě jeden, u kterého známe souřadnice – nevlastní bod ve směru osy z (v obrázku nahoru). Jeho souřadnice v obrázku nalezneme jako průsečík dvou rovnoběžek (rovnoběžných s osou z). Matici H pak vypočteme:

$$\begin{pmatrix} \dots \\ Y_{2i} X_i^T & -Y_{1i} X_i^T & 0000 & 0000 \\ Y_{3i} X_i^T & 0000 & -Y_{1i} X_i^T & 0000 \\ Y_{4i} X_i^T & 0000 & 0000 & -Y_{1i} X_i^T \\ 0000 & Y_{3i} X_i^T & -Y_{2i} X_i^T & 0000 \\ 0000 & Y_{4i} X_i^T & 0000 & -Y_{2i} X_i^T \\ 0000 & 0000 & Y_{4i} X_i^T & -Y_{3i} X_i^T \\ \dots \end{pmatrix} \begin{pmatrix} h_1^T \\ h_2^T \\ h_3^T \\ h_4^T \end{pmatrix} = 0$$

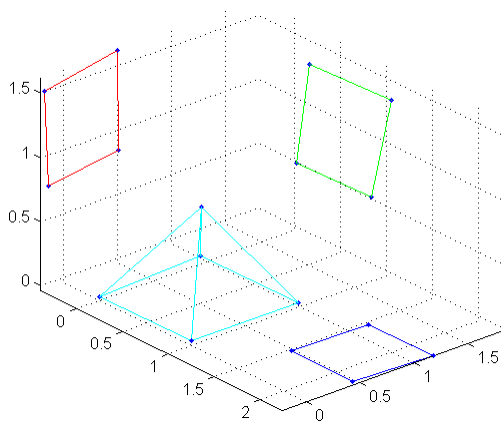
Pomocí této matice můžeme všechny body zobrazit v námi zvolené soustavě.

Vypracování

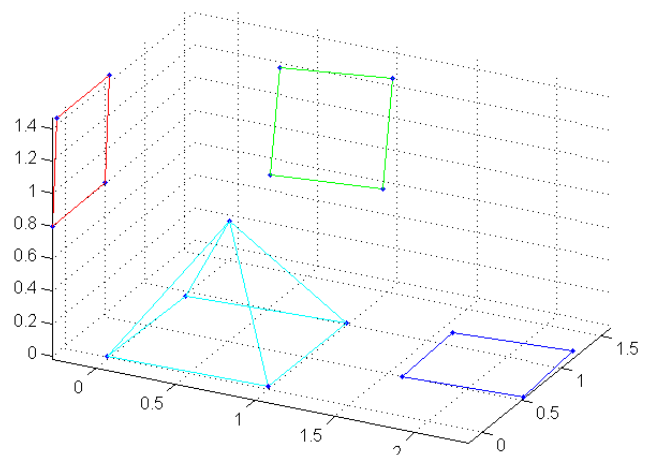
K vypracování byl i tentokrát použit program Matlab. Nejdříve jsme určili souřadnice 17ti zvolených bodů ve všech obrázcích pomocí funkce `ginput`, `znormalizovali` do čtverce o hraně délky 1 a pak postupovali podle výše uvedeného.

Vyskytnul se problém při vytváření matice `H`, protože pouze z pěti bodů nešlo matici vytvořit. Musel jsem přidat ještě jeden bod podstavy. Ačkoli lineárně závislý na ostatních, matici již šlo vypočítat správně.

U výsledné rekonstrukce velice závisí na přesnosti naměření bodů, ze kterých scénu vytváříme, proto se výsledky velmi liší dle použitých obrazů v jednotlivých fázích a bodů, ze kterých vytváříme přímky a počítáme nevlastní bod. Uvádím dvě scény, které vypadají nejlépe:

Scéna z kombinace 1-7

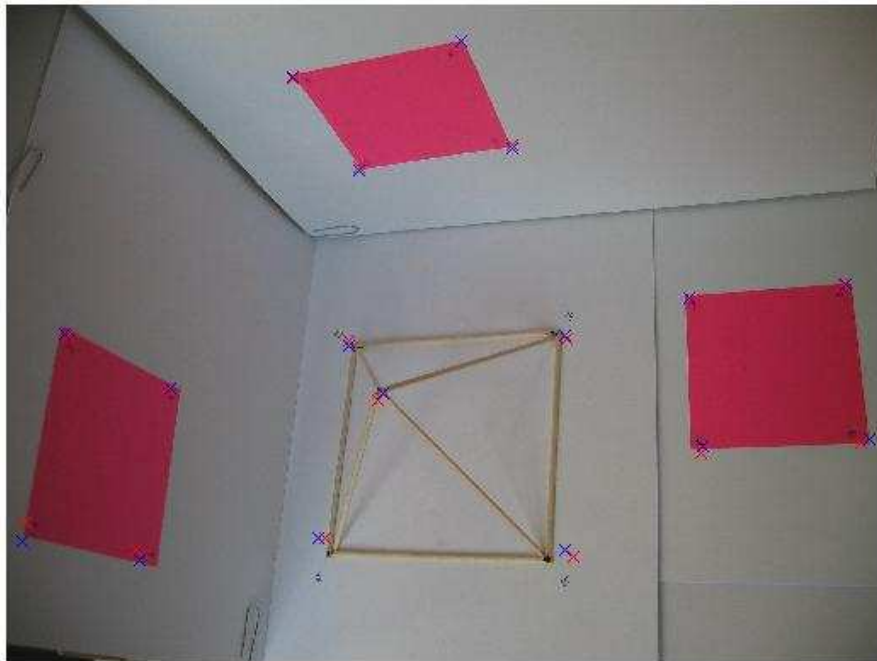

Scéna z kombinace 1-8

Při použití přiloženého skriptu, můžete vyzkoušet i jiné kombinace. Kombinace využívající obrázky 4, 5 nebo 6 se ukazují jako nepoužitelné. Ostatní kombinace dávají různě přijatelné výsledky.

Závěr

Nalezl jsem kalibrační matici pro obrázky z Karlova náměstí a rekonstruoval scénu s jehlanem. U obou obrázků jsem zaznamenal velký přínos normalizace vstupních bodů na čtverec o hraně s délkou jedna. Bez použití normalizace nebylo možné získat kalibrační matici vůbec a při rekonstrukci byla výsledná scéna více deformovaná (některé, původně, kolmice se staly téměř rovnoběžkami).

Ukázka reprojekce bodů ve 3. obraze (modrá první vypočítané P_j , červená druhé přepočítání P_j).
Vpravo dole obraz nevlastního bodu – průsečík přímek, tvořících strany horního čtverce